

У дипломатској пракси посете државника страним земљама сврставају се у неколико категорија: званична (обично са додатком пријатељска), радна и приватна. Посета државне секретарке Хилари Клинтон делу региона западног Балкана, макар када су у питању Београд и Приштина, имајући у виду њене изјаве у Приштини, тешко да би се могла сврстати и у једну од ових категорија. Вероватно ће у дипломатској историји остати записано да је ова уважена дама инаугурисала нову категорију: посета из „личних мотива у државној обланди“. Јер ако је, како госпођа Клинтон каже, „независност Косова за мене, моју породицу (свакако мисли на Била) и моје америчке грађане (да ли?), је више од спољно-политичког питања. То је лично питање“, онда са протоколарног аспекта и посета је „личног карактера“, што је и проузроковало низ протоколарних пропуста српске дипломатије.

Посета се реализује непосредно уочи председничких избора у Америци а ради се о гошћи која, како је сама изјавила, неће више бити на тој функцији, што умањује њен значај, поготово ако се ради о „личним мотивима“. Висока гошћа је боравком од око три сата у Србији, на пропутовању од Сарајева до Приштине, где је уприличила ноћење, демонстрирала какав значај САД придаје Србији, уколико то опет није њен „лични хир“ у решавању „личног питања“. Уз то, окупила је државни врх, Председника Републике и Председника Владе, за један сто, у просторијама где није званично седиште ни једног ни другог. Неопростива је грешка протокола и дипломатије да шефа државе, а преко њега и државу Србију, доведу у такву ситуацију.

Није сувишно запитати се чији је то аранжман да уважена гошћа овог пута не пређе реку Саву и не крочи на тло Шумадије а

Посета Клинтонове показала место и третман Србије

Пише: Радоман Јовић

уторак, 13 новембар 2012 16:10

